

RETSPOLITISK FORENING
www.retspolitik.dk

HØRINGSSVAR

**Høring over udkast til forslag til lov om ændring af sundhedsloven
(Egenbetaling for tolkebistand)**

Svar til: jurpsyk@sum.dk og pkh@sum.dk

Sagsnummer: 1709062

Sundhedsministeriets forslag til lov om ændring af sundhedsloven (Egenbetaling for tolkebistand) giver Retspolitisk Forening anledning til følgende bemærkninger:

Foreningen er enig med ministeriet i, at kommunikationen mellem patient og sundhedsperson er afgørende for at opnå den bedst mulige patientbehandling, og at manglende eller mangelfuld kommunikation i yderste konsekvens kan være medvirkende årsag til forkerte diagnoser og fejlbehandlinger.

Netop derfor er en forsvarlig tolkning helt afgørende ved behandlingen af personer, der ikke behersker dansk på et tilstrækkeligt niveau. Patientens præcise beskrivelse af sine symptomer i en løbende dialog med lægen er ofte forudsætningen for, at lægen kan stille de rigtige spørgsmål og den korrekte diagnose. Lykkes dette ikke, kan en senere nødvendig og langt mere omfattende behandling ikke alene blive mere smertefuld og belastende for patienten, men den kan tillige indebære betydelige yderligere udgifter for det offentlige. En korrekt diagnose stillet ved det første møde med lægen, vil i en række tilfælde kunne føre til en simpel og tilstrækkelig effektiv behandling.

Lovforslaget forudsætter, at udlændinge med en god vilje kan lære dansk på et tilstrækkeligt kvalificeret niveau i løbet af de første tre - ofte ret belastede - år i Danmark. Dansk er et vanskeligt sprog at tilegne sig. Mange vil - trods god vilje - have vanskeligt ved at beherske sproget på et sådant niveau, at de kan formidle et ofte kompliceret sæt af symptomer, og hvor en dialog med lægen på det nødvendige niveau kan være forudsætningen for en kortlægning af et komplekst symptombillede. Nogle vil formentlig aldrig blive i stand til at beherske dansk på et sådant niveau. Herved også taget i betragtning at en række udlændinges hukommelse og indlæring vil være præget af de alvorlige traumatiske oplevelser, som de har haft inden ankomsten til Danmark.

Økonomien hos den pågældende gruppe at udlændinge vil ofte være meget presset - også efter 3 års ophold. Hvis der opstår sproglige problemer i dialogen med lægen, kan denne beslutte, at en forsvarlig diagnose kræver en tolks medvirken. Dette udløser en gebyrbetaling for patienten - ikke et gebyr i sædvanlig forstand - men et gebyr, der efter forslaget skal svare til den gennemsnitlige fulde omkostning ved fremmedsprogstolkning i sundhedsvæsenet. Der er således ikke den store

økonomiske forskel på gebyrbetaling efter § 50, stk. 2 og egenbetaling efter stk. 3. Betaling af et fuldt sædvanligt honorar for tolkebistand vil indebære en voldsom økonomiske belastning for mange udlændinge. Dette kan bl.a. få to konsekvenser: Dels at udlændingen undlader at søge læge som følge af risikoen for de økonomiske konsekvenser. Dels at lægen for at beskytte patienten mod dette, afstår fra at kræve tolkebistand med den deraf følgende risiko for en fejlagtig diagnose. Herved kommer forslaget også i strid med det grundlæggende princip i sundhedsloven om den frie og lige adgang til sundhedsvæsenet.

Retspolitisk Forening må derfor tage klar afstand fra forslaget, der dels har karakter af signallovgivning, som ikke kan opfylde sit proklamerede formål, dels kan indebære smertefulde og alvorlige menneskelige omkostninger for patienten og dels kan påføre det offentlige sundhedsvæsen betydelige yderligere omkostninger.

København den 8. februar 2018

Bjørn Elmquist
Formand

Noe Munck
Bestyrelsesmedlem